

De Kast, Hart Van Mijn Gevoel

De contouren in het land
Vervagen in de mist
Het schemer wordt verdrongen
De nacht wordt uitgewist
In een doolhof van emoties
Is de tijd voorbijgegaan
Dan loop ik naar de kamer
Waar jouw spullen niet meer staan

Ik pak de eerste krant
Ik blader er doorheen
En als ik koffie wil gaan zetten
Zet ik teveel voor mij alleen
Ik moet wennen aan de leegte
Die jij hier achterliet
Ik had zoveel idealen
Maar zonder jou heb ik ze niet

't Is net of ik mezelf verloren ben
't Is net of ik de diepste dalen ken
In het hart van mijn gevoel
Zal ik je nooit vergeten
In het hart van mijn gevoel mis ik je lach
Had ik kunnen weten
Dat het leven zonder jou me breken zou
Vanaf de eerste dag

M'n werk is blijven liggen
Maar ik voel me uitgeteld
Het lichaam lamgeslagen
Als door de griep geveld
In de alledaagse dingen
Schuilt een groot verdriet
Ik moet opnieuw beginnen
Maar zover ben ik nog niet

t Is net of ik mezelf verloren ben
't Is net of ik de diepste dalen ken
In het hart van mijn gevoel
Zal ik je nooit vergeten
In het hart van mijn gevoel mis ik je lach
Had ik kunnen weten
Dat het leven zonder jou me breken zou
Vanaf de eerste dag
Zou ik m'n wilskracht
Naar de hemel kunnen stijgen
De rotsen laten splijten
Om jou terug te krijgen

In het hart van mijn gevoel
Zal ik je nooit vergeten
In het hart van mijn gevoel mis ik je lach
Had ik kunnen weten
Dat het leven zonder jou me breken zou
Vanaf de eerste dag